

beleven, maar wat democratisering precies inhoudt, weet ik nog steeds niet.

H.P.H. Jansen

BLIJ MET DE NIEUWE GRONDWET?

Men heeft mij gevraagd, van de zijde van de nieuwe groniekredactie, om eens te beschrijven, hoe de werking van het Raden-stelsel op mij is afgekomen. Nu, naar mijn idee is er vorig jaar slechts één goed idee uit de breinen der Raadsleden naar voren gekomen, en dat was het instellen van een nieuwe grondwet. Terwijl het Radenstelsel zelfs in theorie onverteerbaar was, bleek de praktijk nog erger te wezen. Hoewel dit ook aan het begin van vorig jaar reeds bekend was (tenslotte draaide dit stelsel al langer), ben ik toch als student-afgevaardigde de Raden ingestapt, uit (naar later bleek veel te grote) vrees voor de Wet - Veringa. Nu de werking van de drie verschillende raden, Afdelingsraad (A.R.), Studieraad (S.R.) en Instituutsraad (I.R.):

Over de S.R. ben ik gauw uitgepraat: ik heb geen vergadering van deze Raad meegemaakt, en heb alles alleen van "horen zeggen". Wel is duidelijk, dat deze Raad na een half jaar is opgehouden, in afwachting van de nieuwe grondwet.

Wat de A.R. betreft, in theorie het hoogste orgaan, dit lichaam bleek evenals in vorige jaren te log, omdat er teveel mensen inzaten, en kwam bovendien te weinig bijeen (één keer in drie maanden) om voldoende leiding aan het Instituut te kunnen geven. Hierdoor kon het gebeuren, dat commissies, die wel door de A.R. waren ingesteld, nooit verantwoording aflegden, en dat er zelfs een Docentenraad bestond, die onafhankelijk van de A.R. werkte, en meer macht op het Instituut ten toon spreidde dan de A.R. Wat de A.R. intern betreft, bleek er een groot wantrouwen te bestaan tussen de docenten- en studentenfractie, dit geheel ten onrechte, omdat noch de docenten-, noch de studentenfractie als een eenheid optrad. Het meest ergerlijke voor alle studentleden was echter de geringe betrokkenheid van de studenten zelf. Zo kwamen er op een zo belangrijke voorvergadering als die, welke gehouden werd voor de A.R., waarin de nieuwe grondwet aan de orde zou komen, er buiten de raadsleden zo'n tien personen opdagen. Gelukkig was er over de spontaniteit van het eerste jaar niet te klagen en ik hoop, dat hetzelfde voor dit eerstejaar zal gelden.

De I.R., die nog het beste draaide, maar waar de verbinding, die ze in theorie met de A.R. had, volledig de mist inging (zie boven). Ondanks het feit dat deze raad één keer per week bijeenkwam, zou ze toch minder regelmatig, maar meer functioneler bijeen hebben moeten komen, nl. dan wanneer er zich problemen voordeden. Dit waren slechts enkele losse opmerkingen over de Raden, die meer op het functioneren dan op het wezen ervan sloegen. Mijn grootste bezwaar was echter, dat het op geen enkel punt ook maar naar democratisering rook. Gelukkig krijgen we nu een meer democratisch systeem, ja zelfs het meest progressieve binnen het kader van de Faculteit der Letteren. Natuurlijk is het nog niet volmaakt, maar we zijn op de goede weg.

Jaap Wielinga.